

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 26g/2026

privind excepția de neconstituționalitate
a prevederilor articolului 181² alin. (5) din Codul penal

*(acceptarea cu bună știință a finanțării unui partid politic din partea unui
grup criminal organizat [nr. 3])*

CHIȘINĂU

4 iunie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Liuba ȘOVA, *președinte de ședință*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA, *judecători*,
cu participarea nei Iulia Vartic, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 11 februarie 2026,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 4 iunie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului 181² alin. (5) din Codul penal, ridicată de dl avocat Valeriu Chitoroaga, în interesele dlui Vasile Molovata, în dosarul nr. 1a-1084/2025, pendinte la Curtea de Apel Centru.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de un complet de judecători format din dnii Marcel Juganari, Adrian Cerbu și Marcel Popescu de la Curtea de Apel Centru, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 octombrie 2025, dl Vasile Molovata a fost condamnat pentru complicitate la comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 181² alin. (5) din Codul penal (*acceptarea cu bună știință a finanțării partidului politic din partea unui grup criminal organizat*).

4. La 11 noiembrie 2025, dl Vasile Molovata a contestat cu apel sentința de condamnare la Curtea de Apel Centru.

5. În cadrul examinării cauzei în procedura apelului, dl avocat Valeriu Chitoroaga a ridicat, în interesele dlui Vasile Molovata, excepția de neconstituționalitate a articolului 181² alin. (5) din Codul penal.

6. Printr-o încheiere din 5 februarie 2026, Curtea de Apel Centru a dispus trimiterea sesizării la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

7. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nicio pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 26 Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege”

Articolul 43 Dreptul la muncă și la protecția muncii

„(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

(2) Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

(3) Durata săptămânii de muncă este de cel mult 40 de ore. (4) Dreptul la negocieri în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(3) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

(6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.”

8. Prevederile relevante ale Codului penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, sunt următoarele:

Articolul 42 Participanții

- (1) Participanții sunt persoanele care contribuie la săvârșirea unei infracțiuni în calitate de autor, organizator, instigator sau complice.
- (2) Se consideră autor persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, precum și persoana care a săvârșit infracțiunea prin intermediul persoanelor care nu sunt pasibile de răspundere penală din cauza vârstei, iresponsabilității sau din alte cauze prevăzute de prezentul cod.
- (3) Se consideră organizator persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni sau a dirijat realizarea ei, precum și persoana care a creat un grup criminal organizat sau o organizație criminală ori a dirijat activitatea acestora.
- (4) Se consideră instigator persoana care, prin orice metode, determină o altă persoană să săvârșească o infracțiune.
- (5) Se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.
- (6) Participanții trebuie să întrunească semnele subiectului infracțiunii.

Articolul 181²

Încălcarea modului de gestionare a mijloacelor financiare ale partidelor politice sau ale fondurilor electorale

„[...]”

(5) Acceptarea cu bună știință a finanțării partidului politic, a grupului de inițiativă sau a concurentului electoral din partea unui grup criminal organizat sau a unei organizații (asociații) criminale se pedepsește [...].”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

9. Autorul sesizării susține că norma contestată este formulată de o manieră neclară și imprevizibilă, deoarece nu prevede criterii suficiente pentru stabilirea elementelor infracțiunii, în special a noțiunii de „acceptare cu bună știință”, dar și a cercului de persoane care pot fi trase la răspundere penală. În opinia autorului sesizării, lipsa unor repere legale clare permite organelor de urmărire penală și instanțelor să aplice norma în mod extensiv și arbitrar, inclusiv față de persoane care nu aveau atribuții referitoare la acceptarea finanțării partidului politic.

10. De asemenea, autorul sesizării susține că aplicarea normei contestate i-a afectat prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil, deoarece constatarea elementului subiectiv al infracțiunii s-ar fi bazat pe deducții și pe presupuneri privind cunoașterea caracterului ilicit al fondurilor, fapt care ar fi determinat o inversare practică a sarcinii probei. Autorul mai notează că aplicarea normei contestate a constituit motiv pentru dispunerea confiscării speciale și pentru aplicarea pedepsei complementare a privării de dreptul de a exercita anumite activități sau funcții, măsuri care ar reprezenta ingerințe disproporționate în dreptul de proprietate și în dreptul la muncă, garantate de articolele 46 și 43 din Constituție.

11. În fine, autorul excepției susține că norma contestată contravine articolelor 20, 21, 22, 23, 43, 46 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

12. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

13. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor – în prezenta cauză a unor prevederi din Codul penal – ține de competența Curții Constituționale.

14. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reprezentantul unei părți în proces. Astfel, sesizarea este formulată de către subiectul căruia i s-a conferit acest drept pe baza articolului 135 alin.(1) literele a) și g) din Constituție așa cum acesta a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

15. Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie articolul 181² alin. (5) din Codul penal. Curtea constată că prevederile contestate au făcut obiect al controlului de constituționalitate în Decizia nr. 21 din 13 februarie 2025 și Decizia nr. 35 din 5 martie 2026. Autorul sesizării care a stat la baza Deciziei nr. 21 din 13 februarie 2025 critica pretinsa omisiune a legislatorului de a reglementa calitatea specială a subiectului infracțiunii. Autorii sesizărilor soluționate prin Decizia nr. 35 din 5 martie 2026 au mai susținut că norma contestată nu reflectă existența unui pericol social, întrucât nu prevede un prag valoric care să determine angajarea răspunderii. Curtea a respins ca inadmisibile aceste argumente, constatând că în sesizările care au stat la baza Deciziei nr. 21 din 13 februarie 2025 și a Deciziei nr. 35 din 5 martie 2026 s-a contestat, în realitate, modul de încadrare juridică a faptelor care le-au fost imputate.

16. Totodată, Curtea a menționat că stabilirea unei liste exhaustive a subiecților cărora le poate fi aplicat textul contestat ar putea genera situații de impunitate în cazuri care ar justifica, în mod rezonabil, tragerea la răspundere penală. Astfel, Curtea a conchis că le revine instanțelor de judecată să stabilească în fiecare caz particular, pe baza circumstanțelor factuale relevante și a probelor administrate, dacă acțiunile unei persoane concrete întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la articolul 181² alin. (5) din Codul penal (a se vedea Decizia nr. 21 din 13 februarie 2025, §§ 20-21, și Decizia nr. 35 din 5 martie 2026, § 24).

17. Referitor la criticile privind lipsa unui prag valoric de la care ar surveni răspunderea penală, Curtea a subliniat caracterul formal al faptei sancționate de articolul 181² alin. (5) din Codul penal, astfel încât răspunderea penală pentru comiterea acesteia survenind în cazul în care se constată însuși faptul *acceptării cu bună știință* a finanțării ilegale. În acest context, Curtea a subliniat relevanța principiului aplicabilității generale a legilor, care acceptă existența unui element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Or, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. Rolul decizional acordat instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor care persistă cu ocazia interpretării normelor (a se vedea Decizia nr. 21 din 13 februarie 2025, § 23 și § 25).

18. Astfel, Curtea a considerat că această soluție reprezintă opțiunea de politică penală a legislatorului, justificată de natura și gravitatea deosebită a valorilor sociale afectate. Finanțarea activității partidelor politice de către grupuri criminale organizate afectează în mod semnificativ ordinea constituțională democratică, principiul statului de drept, pluralismul politic și integritatea procesului electoral. În acest sens, pericolul social al faptei nu rezultă din cuantumul sumei acceptate de partidele politice, ci din însăși sursa ilicită a finanțării. Totodată, Curtea a considerat că lipsa unui prag valoric nu

afectează principiul legalității incriminării, întrucât la individualizarea pedepsei instanțele judecătorești dețin competența să aibă în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, inclusiv suma acceptată (a se vedea Decizia nr. 35 din 5 martie 2026, §§ 27 - 29 și § 31).

19. Curtea observă că, în prezenta excepție de neconstituționalitate, autorul nu a prezentat critici și argumente diferite de cele examinate în deciziile antereferte, ceea ce, pe cale de consecință, reprezintă un impediment pentru demararea unui nou control de constituționalitate al articolului 181² alin. (5) din Codul penal.

20. Totodată, Curtea observă că autorul mai susține că condamnarea sa în prima instanță pe baza normei contestate și sancțiunea aplicată, inclusiv confiscarea specială, nu s-ar fi bazat pe probe suficiente care să-i răstoarne prezumția nevinovăției și ar fi contrară articolelor 20, 21, 43, 46 și 54 din Constituție. Curtea subliniază că excepția de neconstituționalitate nu reprezintă o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Subiectele cu drept de sesizare nu pot folosi excepția de neconstituționalitate pentru a-și exprima dezacordul față de modul în care instanțele aplică legea. Aprecierea situației de fapt, precum și interpretarea și aplicarea normelor penale aparțin instanțelor de drept comun, iar pretinsele erori se corectează prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, nu prin sesizarea Curții Constituționale (a se vedea DCC nr. 69 din 30 aprilie 2026, § 37).

21. În consecință, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Pentru motivele arătate, pe baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) lit. b) și d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

D E C I D E:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului 181² alin. (5) din Codul penal, ridicată de dl avocat Valeriu Chitroaga, în interesele dlui Vasile Molovata, în dosarul nr. 1a-1084/2025, pendinte la Curtea de Apel Centru.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte de ședință

Liuba ȘOVA

Chișinău, 4 iunie 2026

DCC nr. 106

Dosarul nr. 26g/2026